

ת"פ 62641/06/22 - מדינת ישראל נגד וג'די ג'בארין,, מחמוד ג'בארין,, מוחמד ג'בארין,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 62641-06-22 מדינת ישראל נ' ג'בארין (עצור בפיקוח)
ת"פ 21226-08-22 מדינת ישראל נ' ג'בארין (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אמיר טובי, שופט בכיר
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. וג'די ג'בארין,
2. מחמוד ג'בארין,
3. מוחמד ג'בארין, (עצור בפיקוח)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד ראיד רחאל

ב"כ הנאשמים: עו"ד פאייז יונס

נאשמים 1 ו-3 בעצמם

נאשם 2 באמצעות הליווי

גזר דין

ההליך וכתב האישום

1. הנאשמים הורשעו, על סמך הודאתם, שניתנה במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות: חבלה חמורה
בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 + 335(א)(1) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק
העונשין"); אימים בצוותא, עבירה לפי סעיף 192 + 29 לחוק העונשין ותקיפה סתם בצוותא, עבירה לפי
סעי, 379 + 20 לחוק העונשין.

הודאת הנאשמים ניתנה לאחר שכתב האישום תוקן במסגרת הסדר הטיעון, אם כי לא הושגה הסכמה
עונשית ונקבע כי לעניין זה יטען כל צד את טענותיו באופן חופשי.

2. בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") נאמר כי א"מ יליד 1985 (להלן: "המתלונן") הוא

הבעלים של בית עסק ל... באום אל פחם.

מחמוד מחאמיד (להלן: "מחמוד") הוא עובד בית העסק הנ"ל. הנאשמים ומונא גהגאה (להלן: "מונא") הנם אחים. עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום, היתה הכרות מוקדמת בין נאשם 1 לבין המתלונן.

3. בתאריך 31.5.2022 בין השעות 17:00 - 17:30 לערך, על רקע ויכוח שהתפתח בין אשתו וגיסתו של המתלונן, מצד אחד, לבין מונא ובעלה מצד שני, לגבי סכסוך כספי, התקשר בעלה של מונא אל המתלונן ובין השנים פרץ וויכוח מלווה בקללות. על רקע האמור, החליטו הנאשמים להגיע יחדיו לבית העסק של המתלונן על מנת לתקוף אותו ולגרורם לו חבלות חמורות.

לשם מימוש התוכנית הנ"ל, הגיעו הנאשמים באותו מועד בשעה 18:00 לבית העסק שם שהה מחמוד העובד במקום. הנאשמים שאלו היכן נמצא המתלונן ומחמוד השיב כי הלה אינו נמצא בבית העסק. בעקבות דברים אלה, עדכן מחמוד את המתלונן שמחפשים אחריו והמתלונן הודיע למחמוד כי יגיע בקרוב לבית העסק. הנאשמים המתונו בבית העסק לבואו של המתלונן על מנת לממש את תכניתם לחבול בו.

בחלוף כעשר דקות לערך, נכנס המתלונן לבית העסק, שאז התנפל עליו נאשם 1 ואחז בו בכוח בעת שהלה היה בגבו אליו, ולפת בשתי ידיו בחוזקה את צווארו וחנוק אותו. במהלך התקיפה הטיח נאשם 1 במתלונן: "אתה יודע את מי קיללת".

נאשם 1 כרך את ידיו בכוח סביב גופו של המתלונן והצמידו אליו. בה בעת, התקרב נאשם 3 אל המתלונן והיכה אותו מספר פעמים בראשו, בפניו ובפלג גופו העליון ונאשם 1 היכה אותו במכת אגרוף בפניו. נאשם 1 חזר ולפת עם שתי ידיו את צווארו של המתלונן וחנוק אותו, ואז כרך בחוזקה את ידיו סביב גופו של המתלונן וניסה להפילו בכוח. בשלב זה, מחמוד חש לעזרתו של המתלונן וניסה להפריד בינו לבין נאשם 1. או אז תקף נאשם 3 את מחמוד והיכה בו מספר פעמים בפניו ובפלג גופו העליון. במהלך המתואר לעיל, שלף נאשם 2 סכין יפנית מכיסו (להלן: "הסכין"), דחף את מחמוד לאחור, הצמיד את להב הסכין לצוואר של מחמוד ואיים עליו באומרו: "אל תתערב אתה לא קשור". וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו וכדי למנוע ממנו לפעול להגנה על המתלונן מפני התקיפה. בהמשך לאמור, היכה נאשם 1 מספר פעמים בחוזקה בפניו של המתלונן ואחז בכוח בפניו ולאחר מכן כרך את ידיו סביב פלג גופו העליון של המתלונן והצמידו אליו. בשלב זה עזב נאשם 3 את מחמוד, ניגש לעבר המתלונן, הניף את ידו לעברו וניסה להכותו בראשו, אך אנשים שהיו בבית העסק אחזו בנאשם 3 ומנעו ממנו להמשיך ולתקוף את המתלונן. במקביל לכך, היכה נאשם 1 את המתלונן מספר מכות אגרוף בפלג גופו העליון והמשיך לאחוז במתלונן תוך שהוא מצמיד את גופו אליו והפילו בכוח על הדלפק.

בשלב זה עזב נאשם 2 את מחמוד, ניגש אל המתלונן וחתך באמצעות להב הסכין היפנית את צדו השמאלי - תחתון של מותנו והחתך החל לדמם. כל זאת בזמן שנאשם 1 אחז בחוזקה את גופו של המתלונן ומצמידו

אליו על מנת למנוע ממנו לזוז. לאחר מכן היכה נאשם 1 את המתלונן באמצעות מכת אגרוף באזור המותן בצדו השמאלי אף שידע כי הלה נחתך באזור זה.

במהלך האירוע האלים המתואר לעיל, התנפל נאשם 2 על המתלונן ובאמצעות להב הסכין היפנית גרם לחתך ארוך בחלק העליון של גבו. בהמשך, ובמהלך המאבק, חתך נאשם 2 את המתלונן באמצעות הסכין היפנית בצד השמאלי של צווארו וכן בכתף ימין.

בשלב זה עזב נאשם 1 את המתלונן, אשר התקרב לנאשם 2 וניסה להכות את פניו באמצעות מכת אגרוף. המתלונן תפס את ידו הימנית של נאשם 2 שאחזה בסכין, דחף אותו לדלפק ונפל עמו יחד על הדלפק, תוך שהוא אוחז בצווארו של נאשם 2. משהבחינו בכך נאשמים 1 ו-3 הם התקרבו יחד עם מחמוד ואנשים נוספים אל המתלונן. נאשם 1 היכה במכת אגרוף את גבו של המתלונן ואילו נאשם 3 אחז בכבל אותו נטל מבית העסק והחל להכות באמצעותו את מחמוד, בכך שהצליף בו מספר פעמים. כל זאת, שעה שמחמוד והאנשים שהיו במקום מנסים כל אותה עת להפריד בין המתלונן לבין התוקפים. בשלב זה, אחז נאשם 1 ברגלו השמאלית של המתלונן, הרים אותה באוויר ויחד עם נאשם 2 הפילו את המתלונן לרצפה. במקביל לכך, נפלה הנעל מכף רגלו הימנית של המתלונן. בהמשך, ובעוד המתלונן החבול שכוב על הרצפה, ריתק אותו נאשם 2 בכוח לרצפה ויחד עם נאשם 1 תקפו השניים את המתלונן בבעיטות ואגרופים בכל חלקי גופו. נאשם 2 חתך את כף רגלו הימנית של המתלונן באמצעות הסכין.

אנשים שהגיעו לבית העסק ניסו למנוע מהנאשמים להמשיך ולתקוף את המתלונן ואת מחמוד, ודחפו את נאשמים 2 ו-3 אל מחוץ לבית העסק. במקביל לכך, נאשם 1 רכן לעבר המתלונן, הניח את כף ידו על פניו והיכה אותו בכוח באמצעות המרפק. מיד לאחר מכן דחפו האנשים גם את נאשם 1 אל מחוץ לבית העסק.

4. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים שבוצעו בצוותא חדא, נגרמו למתלונן, בין היתר, מספר שברים זעירים עם תזוזה בעצמות האף, נפיחות ורגישות במפרק לסת שמאל, נפיחות סביב האף, חתך שטחי בגב עליון ללא חדירה תת עורית, חתך שטחי במותן שמאל תחתון ללא חדירה תת עורית, חתך שטחי בכף רגל ימין, המטומה באזור עין שמאל, חתך קטן בצד שמאל של הצוואר וחתך קטן בכתף ימין. המתלונן הובא לבית חולים "העמק" שם טופל על ידי תפירת החתך בכף רגלו הימנית והדבקת הפצע במותן.

5. לאחר הרשתתם של הנאשמים, נעתרתי לבקשת סנגורם והוריתי על הפנייתם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקירים לגביהם. במקביל הוריתי גם על עריכת תסקיר נפגע עבירה.

תסקיר נפגע העבירה

6. בתסקיר קורבן העבירה מיום 16.2.2023, נאמר כי המתלונן בן 38, נשוי ואב לשלושה ילדים, בעל עסק

עצמאי למכירה ולתיקון טלפונים ניידים מאז 2015.

בשיחתו עם שירות המבחן, ביטא המתלונן תסכול, כעס וחוסר אונים נוכח מעשיהם של הנאשמים, אשר הגיעו לבית העסק שלו על רקע ויכוח שהתפתח בין אשתו וגיסתו לבין אחות הנאשמים ובעלה. לדבריו, ההתנפלות עליו והאלימות הקשה שהפנו כלפיו שלושת הנאשמים זעזעה וטלטלה אותו, שכן לא שיער כי מטרתם היא לפגוע בו בצורה קשה כל כך. במהלך התקיפה, סבר המתלונן כי הוא עומד לסיים את חייו, ורגשות עצב, צער ודאגה לאשתו ולילדיו הציפו אותו. המתלונן חש צורך עז להמשיך לעמוד על רגליו, אך משהצליחו הנאשמים להפילו ארצה, חש מובס ומושפל עד עפר, חוויה המלווה אותו עד היום.

7. ביחס לנזק הפיזי שנגרם לו כתוצאה מהאירוע, שיתף המתלונן כי השברים באפו מקשים עליו בנשימה, כי הוא חש כאבים בהליכה בעקבות החתך שגרמו לו הנאשמים בכף רגלו, וכי כתוצאה מהחתך בגבו הוא חש בושה וצורך להסוות את פלג גופו העליון בבגדים. מהפניה לרפואה יועצת בתחום הפסיכיאטריה עולה עוד כי מאז האירוע סובל המתלונן מסיוטי לילה ממחסור בשינה, מפחדים, מחרדות ומקשיי תפקוד בביתו ובעבודתו.

המתלונן תאר את הנזק הנפשי שנוטר בו כתוצאה מפגיעתם של הנאשמים בו, אשר לא יפורט בהרחבה בשל צנעת פרטיותו. נאמר כי אירוע התקיפה השליך על ביטחונו העצמי, על דימוי הגוף ותפיסת הערך הגברי שלו, על מערכת יחסיו הזוגית ועל תפקודו ההורי. לדבריו, בעוד שעובר לאירוע היה אב ובן זוג מעורב ומושקע מאוד במשפחתו הגרעינית, כיום שוררים יחסים מתוחים בינו לבין אשתו, ותפקודו ההורי מצומצם וחלקי, דבר המעורר בו תחושת אשמה קשה. עוד שיתף המתלונן בחרדה עמוקה שחש מהסלמה כללית במצב ומפגיעה חוזרת בו על ידי הנאשמים או מקורביהם, בייחוד נוכח העובדה כי הנאשמים מתגוררים בסמיכות אליו וכי לא נערכה סולחה בין הצדדים. המתלונן תיאר קשיים ניכרים בתפקוד בעבודה, אשר השליכו הן על תחושות הסיפוק והשמחה שהסב לו בעבר העסק שהקים, והן על הכנסותיו.

8. שירות המבחן התרשם כי פגיעתם הברוטלית של הנאשמים בו קטעה את רצף חייו של המתלונן ושינתה אותם ללא היכר. מאז האירוע שרוי המתלונן במתח תמידי ובדריכות, המדלדלת את כוחותיו ופוגעת בתפקודו בכל רובדי חייו. הלה מתקשה להסתגל לאובדנים שחווה, מרגיש אבוד, חרד, חסר אונים וחסר תקווה ביחס לעתידו. ניכר כי הוא מנסה להשיב את האיזון לחייו, אך מצליח באופן חלקי בלבד.

להערכת שירות המבחן, טיפול רגשי עשוי לסייע למתלונן להתמודד עם הפגיעות והנזקים שנגרמו לו כתוצאה מהאירוע, אולם בשלב זה הוא אינו מעוניין בהתערבות טיפולית כאמור. לפיכך, המליץ שירות המבחן כי בין רכיבי הענישה, יוטל על הנאשמים פיצוי כספי משמעותי עבור המתלונן, אשר יסייע לו לקבל סיוע ומענה בדרך בה יבחר.

נאשם 1

9. בתסקיר שירות המבחן ביחס לנאשם 1 מיום 20.2.2023, נאמר כי הלה בן 39, עבד בתחום הבניין טרם מעצרו וכי הוא נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי 8 חודשים ועד 14 שנים. הנאשם 1 השלים 10 שנות לימוד, אך עזב את המסגרת הבית ספרית בשל צורך לסייע בפרנסת המשפחה על רקע פציעת אביו. בשנת 2007 נישא לאשתו, מורה במקצועה, הסובלת ממחלת לב ומטופלת באופן קבוע.

מעיון בגיליון רישומו הפלילי, עולה כי אין לחובתו של נאשם 1 הרשעות פליליות קודמות. לצד זאת, לנאשם הפרה אחת של תנאי הפיקוח האלקטרוני בהם הוא נתון, מיום 10.11.2022, בגין יציאה לא מאושרת ממקום הפיקוח.

בהתייחסו לעבירות מושא התיק דנא, הודה נאשם 1 במיוחס לו בכתב האישום ומסר כי בינו לבין המתלונן קיימת היכרות שטחית מתקופת בית הספר. לדבריו, ביום האירוע נודע לו כי המתלונן התקשר לאחותו וקילל אותה ואת בעלה על רקע סכסוך כספי. בעקבות כך, עובר לביצוע העבירות על ידו, קיים שיחה טלפונית עם המתלונן, במהלכה השניים התווכחו וקיללו זה את זה. הנאשם 1 ביקש מהמתלונן כי יפגש עמו על מנת ליישב את הסכסוך, אולם האחרון המשיך לקלל אותו ולפגוע בכבודו. לאחר שאחיו שמעו את הוויכוח הטלפוני, הלכו השלושה לבית העסק שבבעלות המתלונן, כאשר הנאשם 1 שלל כי תכננו לפגוע בו וכי ידע על הימצאות סכין במקום. לדבריו, הוא פעל מתוך תחושות כעס על הפגיעה בכבודו ובכבוד משפחתו, אותן התקשה לווסת בעת המפגש עם המתלונן, אשר המשיך להתגרות בו ובבני משפחתו ולקלל אותם.

הנאשם 1 ביטא חרטה על מעורבותו בעבירות ושיתף כי ההליך המשפטי היווה גורם הרתעתי משמעותי עבורו. לדבריו, בני משפחתו פנו למתלונן במטרה לקדם את יישוב הסכסוך בדרך של הסכם סולחה, אלא שהמתלונן ביטא עמדה אמביוולנטית בנוגע לכך.

10. להערכת שירות המבחן, הנאשם 1 התקשה לקחת אחריות על מעשיו ולערך התבוננות ביקורתית לגבי התנהלותו, תוך שהשליך את נסיבות האירוע על המתלונן והתקשה להביע אמפתיה כלפיו. הרושם שהתקבל לגבי נאשם 1 הוא שמדובר בבעל דפוסים מניפולטיביים, אשר נמנע מלפנות לעזרה בעתות קושי ומצוקה, ונוטה להתנהל ממקום של אחדות וכבוד המשפחה, לעתים באופן פורץ גבולות. התנהלותו מלמדת על קושי בוויסות דחפים, קשיי נפרדות ותפיסות תרבותיות הנוגעות למחויבות כלפי בני משפחתו ונאמנות לכבוד המשפחה, גם במחיר של פגיעה באחר ונקיטת התנהלות אלימה החורגת מגבולות החוק.

11. בבואו להעריך את הסיכון להישנות עבריינות עתידית מצדו של נאשם 1, הביא שירות המבחן בחשבון את התרשמותו מהתנהלותו וממאפייני אישיותו כפי שצוינו לעיל. זאת, לצד חומרת העבירות, העובדה כי לא

נערכה סולחה בין הצדדים והעובדה כי נאשם 1 הפר את התנאים המגבילים בהם הוא שוהה.

בין גורמי הסיכוי מנה שירות המבחן את הודאתו של הנאשם במיוחס לו, העדר הרשעות קודמות ודיווחו על אורח חיים נורמטיבי ויצרני בדרך כלל וכן ההרתעה שחוזה כתוצאה מההליך המשפטי המתנהל נגדו.

12. בשקלול הנתונים, העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות עבירות אלימות מצדו של נאשם 1 בעתיד, שחומרן עשויה להיות בינונית גם כן. נוכח האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה על חלופות ענישה או שיקום בקהילה כאמצעים העשויים להפחית את רמת הסיכון להישנות עבירות מצדו בעתיד.

נאשם 2

13. בתסקיר שירות המבחן ביחס לנאשם 2 מיום 16.2.2023, נאמר כי מדובר בבן 28, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי 4 חודשים עד 8 שנים, אשר עובר למעצרו התגורר עם משפחתו הגרעינית באום אל פחם ועבד כשכיר בתחום הפרגולות משך כתשע שנים.

לדבריו, כבר בגיל צעיר נודע לו שחלק מקרובי משפחתו מחזיקים בנשק לצורך נראות והצגת תדמית חיצונית חזקה, כאשר בהמשך נעשה שימוש בנשק באירוע ירי על רקע סכסוך שהתגלע בין בני משפחתו בשנת 2018. הניסיון להעמיק את השיח עם נאשם 2 על אודות קשריו החברתיים והשלכות חשיפתו לנשק על בחירותיו והתנהלותו לא צלח, משום שזה נטה לשיח לקוני וקונקרטי.

באשר לשימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, שלל הנאשם 2 שתיית אלכוהול במהלך חייו. לצד זאת, תיאר שימוש בסם מסוג קנאביס מאז הגיעו לגיל 16 ועד לפני חמש שנים, שאז הפסיק את השימוש בכוחות עצמו בשל התקרבותו לדת. נוכח מעצרו, לא התאפשר לשירות המבחן לערוך לנאשם 2 בדיקות שתן.

14. מעיון בגיליון רישומו הפלילי, עולה כי אין לחובתו של נאשם 2 הרשעות קודמות כלשהן. מגיליון רישומו התעבורתי עולה כי לחובתו שתי הרשעות קודמות, האחת משנת 2018 בגין נהיגה ללא רישיון, אותו מעולם לא הוציא, והשנייה בגין הסעת ילד בגילאי 3-8 ללא מגביה.

בהתייחסו לנסיבות ביצוע העבירות מושא עניינו, מסר נאשם 2 כי אחיו הבכור, הנאשם 1, יצר עמו קשר טלפוני ועדכן אותו כי המתלונן התערב בשיחה שניהלה אשתו עם אחותם של הנאשמים וקילל את האחות. על רקע זאת, החליטו לפגוש אותו בכדי להבין מדוע התערב בענייני נשים. משנכנס הנאשם 2 עם שני אחיו לעסק של המתלונן, החל האחרון לקלל את אחותו ואת אמו ובכך עצבן אותם ופגע בכבודם. לטענתו, הוא החזיק בידו סכין על מנת להפחידו ולגרום לו להפסיק לקלל את אמו ואת אחותו.

נאשם 2 הודה אמנם בחלק מעובדות כתב האישום, אך התקשה לקחת אחריות מלאה על ביצוע העבירות ונטה למזער מחומרתן משטען כי הוא החזיק בסכין ולא תקף את המתלונן. הלה נטה להשתמש באמתלות שונות בכדי להצדיק את התנהלותו והשליך את האחריות על המתלונן. הנאשם 2 הצליח אמנם לזהות את המניעים שהובילו אותו לביצוע העבירות, ובכללם הפגיעה בכבוד והצורך שלו לנקום במתלונן, אך יחד עם זאת נטה לבטא עמדות קורבניות, כשבחוויתו נגרם לו עוול עקב מעצרו וההליך הפלילי המתנהל נגדו. לפיכך, לא זיהה נאשם 2 נזקקות טיפולית כלשהי במסגרת שירות המבחן. לצד האמור, צוין כי לאחרונה הוא החל להשתתף בקבוצה טיפולית במסגרת מעצרו, אך התקשה להרחיב בהקשר זה, ולהתרשמות שירות המבחן, אין הנאשם 2 מונע לעבר הליך מחולל שינוי. ממידע שהתקבל בהקשר זה משב"ס עולה כי נאשם 2 משולב בקבוצת הכנה לטיפול באלימות, בה הוא לוקח חלק פעיל, קשוב לתכנים העולים במפגשים ומבטא מוטיבציה להמשך טיפול עתידי.

15. על אף שמדובר בצעיר נעדר עבר פלילי, בעל יכולות ורבליות טובות, אשר עד להסתבכותו באירוע מושא הדיון ערך מאמצים לתפקוד יצרני, התרשם שירות המבחן כי לאורך השנים פיתח הנאשם 2 דפוסיים אלימים מושרשים באישיותו, נטל חלק באירועים אלימים בעברו והיה עד לאירוע שכלל שימוש בנשק, וכיום הוא מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות אלימה, בין היתר במצבים בהם חש פגיעה בכבודו. סקירת תפקודו במסגרות הלימוד משקפת קושי בעמידה בגבולות חיצוניים וחוסר יציבות התנהגותית, וניכר כי היה חשוף לעמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות פורצת גבולות, לרבות בתחום הנשק, מצד בני משפחתו המורחבת. עוד נאמר כי מהמידע שמסר עלו תהיות סביב קשריו החברתיים וחשיפתו למצבים מסכנים בהווה.

הנאשם 2 התקשה לקחת אחריות מלאה על ביצוע העבירות במקרה דידן, נטה למזער מחומרתן והתקשה בחיבור רגשי לפגיעה שנגרמה למתלונן. להתרשמות שירות המבחן, הוא אינו ער למצבי הסיכון הפוטנציאליים בהתנהלותו, מתקשה בהפעלת שיקול דעת שקול ואחראי במצבים קונפליקטואליים וכאשר חווה פגיעה בכבודו, ועלול להתנהל מתוך אימפולסיביות וקושי בוויסות דחפים.

16. נוכח האמור, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון בינוני-גבוה להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם 2 בעתיד, וכי גורמי הסיכון בעניינו עולים על גורמי הסיכוי לשיקום. לפיכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית לגביו, והעריך כי הטלת עונש הרתעתי משמעותי בדמות מאסר בפועל עשויה לחדד עבורו את המחיר הנשקף מהישנות עבירות הפוגעות בזולת. כמו כן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם 2 פיצוי כספי למתלונן.

נאשם 3

17. בתסקיר שירות המבחן מיום 20.2.2023, המתייחס לנאשם 3, נאמר כי מדובר ברווק בן 24, אשר טרם מעצרו התגורר בבית הוריו באום אל פחם ועבד מזה כחמש שנים כטפסן בתחום הבניין. נאשם 3 סיים 12

שנות לימוד ללא תעודת בגרות, ותכנן להירשם למכינה להשלמת בגריות ולהשתלב בלימודי הנדסת בניין. הלה שיתף כי לאורך השנים התמודדה משפחתו עם החולי של הוריו ועם חוסר יציבות כלכלית בשל מצבם. אחיו הגדולים, שותפיו לעבירות מושא ענייננו, סייעו בפרנסת המשפחה וסיפקו עבורו צרכים חומריים בילדותו, אך הוא נשאר ללא מענה הורי וחש בדידות, חוסר אונים, דאגה מתמשכת למצבם הבריאותי של הוריו וחרדה מלאבד אותם. לדבריו, בשל העובדה כי הוא רווק ומתגורר בבית הוריו, הוא ואחות נוספת אמונים על הטיפול בהם.

18. שירות המבחן ציין כי מדובר במי שאין לחובתו הרשעות קודמות וכי לא נרשמו לחובתו כל הפרות במהלך שהותו באיזוק אלקטרוני. יחד עם זאת, צוין כי נפתח נגדו תיק מב"ד בגין עבירות מתחום הסמים והנשק משנת 2022, בו לא הוגש כתב אישום.

19. באשר לעבירות מושא הדין, הודה הנאשם 3 במיוחס לו ונשא באחריות למעשיו. הלה שלל היכרות או סכסוך קודם עם המתלונן, ושיתף כי ביום ביצוע העבירות התבקש על ידי אחיו, הנאשם 1, להתלוות אליו על מנת לשוחח עם המתלונן לאחר שקילל את אחותם ופגע בכבודה. בעת האירוע פעל מתוך חרדה שיפגעו באחיו, והתקשה לסרב לבקשת אחיו הבכור וחשש להיתפס כחלש אופי. לדבריו, מדובר בהתנהלות חריגה שאינה מאפיינת את דפוסי התנהגותו, שכן אין זו דרכו לנהוג באלימות ותוקפנות דרך קבע, ולאורך השנים הוא נמנע ממעורבות בהתנהלות פורצת גבולות ובסכסוכים, ומניהול קשרים עם גורמים שוליים. במקרה הנדון, התקשה נאשם 3 לווסת את תחושותיו ופעל בלהט הרגע, ללא הפעלת שיקול דעת מותאם.

נאשם 3 ביטא חרטה על מעשיו וציין כי ההליך המשפטי ושהייתו הממושכת בתנאים מגבילים מהווים עבורו גורם הרתעה משמעותי ומעמתים אותו עם השלכות התנהלותו. הלה הביע אמפתיה לפגיעה שנגרמה למתלונן, ומסר כי בני משפחתו פעלו ליישוב הסכסוך עמו, אך הוא סירב לכך. בנוסף, הביע נאשם 3 רצון להשתלב בהליך טיפולי לצורך רכישת כלים לקבלת החלטות באופן מושכל וזיהוי מצבי סיכון בסביבתו.

20. מתוקף צו פיקוח מעצרים, שולב נאשם 3 בשיחות פרטניות במסגרת שירות המבחן, אליהן הוא מגיע בזמן ועומד בנדרש ממנו. נאמר כי הלה משתף באופן אותנטי בחוויותיו ובמחירים שהוא נאלץ לשלם בשל התנהלותו. בתאריך 20.2.2023 שולב הנאשם 3 בקבוצה לעצורי בית, שמטרתה שיפור יכולת ודרכי התמודדות עם תנאי המעצר, הגברת יכולת ההסתגלות, עמידה ושמירה על תנאי המעצר, והגברת ההכרה לגבי דפוסי חשיבה, דפוסי התנהגות ומניעים שעמדו ברקע לביצוע העבירות מצדו.

21. שירות המבחן התרשם כי נאשם 3 גדל במשפחה אשר התקשתה לענות על צרכיו הרגשיים, אך מגיל צעיר הוא הצליח לגלות יציבות במסגרות הלימודיות והתעסוקתיות, וכיום הוא בעל עולם ערכי נורמטיבי, ללא דפוסי התנהגות או מחשבה אלימים או עברייניים, וכי התנהלותו בעבירה חריגה למהלך חייו. בעקבות שיחותיו עם שירות המבחן, ניכר שיפור ביכולתו לחשוף ולהביא תכנים פנימיים ורגשיים בשיח. הנאשם 3 ביטא יכולת ראשונית להתבוננות פנימית במניעים שעמדו ברקע למעשיו וגילה אמפתיה לפגיעה במתלונן. שירות המבחן סבר כי התנהלותו בעבירה בתיק דנא נבעה מהזדהות עם תפקידים תרבותיים ומשפחתיים,

בעטיים התקשה לווסת תגובותיו ופעל מתוך נטייה להיענות לציפיות בני משפחתו ולסייע להם, לצד תחושות של בדידות רגשית שחווה במסגרת המשפחתית.

22. לאור האמור ולאחר שקילת גורמי הסיכון והסיכוי שנסקרו לעיל, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון נמוך להישנות עבירות אלימות שחומרתן נמוכה מצדו של נאשם 3 בעתיד. בסיכומו של דבר, לא בלי התלבטות, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית. זאת, לאחר ששקל מחד את גילו הצעיר, את עברו הפלילי הנקי ואת המוטיבציה הראשונית שהביע לערוך שינוי בחייו, ומנגד את חומרת מעשיו, את רמת הסיכון להישנות עבירות מצדו בעתיד ואת העובדה כי בין הצדדים לא נערכה סולחה.

לצד זאת נאמר, כי ככל שבית המשפט יראה להעדיף את האפיק השיקומי בעניינו של הנאשם 3, ניתן יהא לדחות את הדיון בעניינו בארבעה חודשים, על מנת לבחון את מידת יכולתו להירתם ולהיתרם מטיפול קבוצתי בו ישולב. ככל שיוטל עליו עונש מאסר, ימליץ שירות המבחן לגורמי שב"ס לשקול שילובו בהליך טיפולי.

טיעוני הצדדים

23. בטיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, שהינם שלום הציבור וביטחוננו ושמירה על החיים ושלמות הגוף. נטען כי הנאשמים פעלו בצוותא חדא, עת רקמו תכנית, הצטיידו בסכין, והגיעו לבית העסק של המתלונן על מנת ליישב סכסוך לא להם באמצעים אלימים, עד כדי פגיעה ממשית בגופו ובנפשו של המתלונן, כמתואר בתסקיר נפגע העבירה שנערך בעניינו. נאמר כי על בית המשפט ליטול חלק במאבק בתופעה של פתרון סכסוכים בדרכי אלימות, בייחוד במקרים בהם נעשה שימוש בנשק קר.

24. לאחר שהפנתה לפסיקה המשקפת לשיטתה את מדיניות הענישה הנוהגת, עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל-7 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי כספי למתלונן.

25. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ציינה המאשימה את הודאתם של הנאשמים ואת העובדה כי הם נעדרו הרשעות פליליות קודמות. בנוסף, הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן באשר לנטילת האחריות על ידי הנאשמים ורמת הסיכון הנשקפת מהם. בסיכומו של דבר, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בענינם של נאשמים 1 ו-2, ולגבי נאשם 3 נטען כי קיימת אמירה כללית בלבד ביחס לאפשרות שיקומו, כך שאין מקום לדחות את הדיון בעניינו כפי שביקש שירות המבחן. נוכח האמור ובהתחשב בחומרת העבירות, ביקשה המאשימה לקבוע את עונשם של הנאשמים בתחתית המתחם לו עתרה.

26. בפתח טיעוניה לעונש הדגיש הסנגור כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה רלוונטית לנסיבות האירוע מושא הדיון, אלא דנה במקרים חמורים יותר, בהם נגרמו חבלות חמורות יותר בעשרות מונים. לאחר שהפנה לפסיקה בה נקבעו מתחמי ענישה מקלים יותר, עתר הסנגור לקבוע כי מתחם העונש ההולם את

נסיבות המקרה דידן נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

27. ב"כ הנאשמים הפנה לאמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו ביחס לכל אחד מהנאשמים, מהם עולה כי נאשם 1 לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה כנה, וכי הוא מכיר בבעייתיות שבהתנהגותו ומגלה אמפתיה כלפי המתלונן. לגבי נאשם 2, נאמר כי הלה שולב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות, בה הוא לוקח חלק פעיל, קשוב לתכנים ומבטא מוטיבציה להמשך הטיפול. ביחס לנאשם 3, נטען כי חלקו באירוע מינורי ופחות מחלקם של הנאשמים 1 ו-2. מדובר בצעיר בעל ערכים נורמטיביים, אשר הודה, לקח אחריות, גילה חמלה כלפי המתלונן והביע רצון להשתתף בהליך שיקומי. צוין כי התנהלותו במהלך האירוע הינה חריגה ואינה מאפיינת אותו, וכי נקבע לגביו סיכון נמוך להישנות עבירות בעתיד.

28. לאור האמור, ביקש הסנגור מבית המשפט לאמץ את המתחם לו טען ביחס לנאשמים 1 ו-2. באשר לנאשם 3, לאור העובדה כי קיים בעניינו אפיק שיקומי, ביקש לדחות את הדיון בעניינו, ולחילופין להורות על סטייה ממתחם העונש ההולם, כך שיוטל עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות לתקופה המרבית.

דברם האחרון של הנאשמים

29. בדברו האחרון אמר נאשם 1 כי הוא והמתלונן חברים מילדות וכי הוא מודה שטעה טעות קטנה, וביקש לחזור לחייו ולילדיו.

נאשם 2 הודה כי טעה והצר על מעשיו.

נאשם 3 אמר בדברו האחרון כי הוא טעה בפעם הראשונה בחייו וכי הוא נושא באחריות למעשיו. לדבריו, הוא משתתף בקבוצות טיפוליות ומעוניין להמשיך ליטול בהן חלק.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

30. בבואו לגזור את עונשו של נאשם העומד בפניו, על בית המשפט לפעול בהתאם לעיקרון ההלימה, המחייב קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם כך, על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ובכלל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין.

31. עבירות האלימות בהן הורשעו הנאשמים, שהן חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם בצוותא פגעו בערכים המוגנים הנוגעים לקדושת חייו, שלמות גופו, בריאותו ובטחונו האישית של אדם. העבירה של איומים פגעה בערך המוגן של בטחונו ושלוות חייו של אדם ובטחונו של הציבור בכללותו.

32. בהתייחס לעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות הדגיש בית המשפט באינספור הזדמנויות את חומרתה ואת הצורך להילחם בתופעה המגונה של יישוב סכסוכים בדרכים אלימות, בין היתר, בדרך של הטלת עונשים מחמירים. בע"פ 8897/20 סקנדריון נ' **מדינת ישראל** (6.5.2021) עמד בית המשפט על הצורך בהחמרת הענישה ביחס לעבירות אלימות במטרה להרתיע מפני ביצוען, בקבעו:

"בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על חומרתן הרבה של עבירות אלימות, ובהתאם לכך קיימת מגמת החמרה בענישה בגין עבירות אלו, במטרה להרתיע מפני ביצוען. כך אמרתי בעבר: "האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי-דרך יקאו ויבאו, יחששו לבטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין תיפול עליהם, והם ירתעו מפני שימוש בנשק קר וחס לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסבת יראת האנשים התמימים לאימת אנשי-המדון - צריך להעשות גם באכיפה ובענישה קשה (ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל**, פ"ד סו(2) 772, 798 (2013))."

התופעה המכונה "תת תרבות הסכין" אף היא זכתה להתייחסות מחמירה בפסיקה נוכח התוצאות הקשות שהיא עלולה להסב. בע"פ 1821/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.4.2018) נאמר כי:

"לא אחת עמד בית משפט זה על חומרתה היתרה של תופעת הסכינאות כאמצעי לפתרון סכסוכים. לנוכח הפגיעה המגולמת בתופעה זו בשלום הציבור ובשלמות גופו של כל אדם, נקבע כי יש להיאבק בנגע אלימות זה באמצעות ענישה קשה ומחמירה, כאשר הרתעת עבריינים בכח נצבת כשיקול מרכזי בין שיקולי הענישה".

כך גם בע"פ 6557/17 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (10.1.2018), שם נאמר:

"בית משפט זה התבטא לא אחת בגנותה של 'תת-תרבות הסכין' והחומרה שיש לראות בשימוש בדקירת האחר כאמצעי לפתרון סכסוכים, ונתן ביטוי לכך בענישה משמעותית".

בע"פ 1552/08 **פרטוש נ' מדינת ישראל** (29.10.2008) נאמר כי:

"בית משפט זה עמד בעבר על תופעת פתרון סכסוכים בחברה הישראלית על ידי שימוש בסכינים וקבע בעניין ג'ורבאן כי 'יש לנהל מלחמת חורמה בתת-תרבות הסכין שפשתה במקומותינו, וזאת בין היתר על דרך ענישה מחמירה המעבירה מסר ברור וחד משמעי לפרט, לנאשם ולציבור כולו'... סבור אני כי המאבק ב'תת-תרבות הסכין' רחוק מלהגיע לסופו, ומשכך מוטלת עלינו החובה לשרש תופעה נפסדת זו, וזאת ע"י החמרה בענשם של מי שבחרו לפגוע בגופו של הזולת בסכינים או בכלי משחית אחרים".

ובפסק דין מהעת האחרונה בע"פ 2508/21 **עבד אלגואד נאסר נ' מדינת ישראל** (07.06.2022) נאמר כי:

"אין צורך להכביר מילים על החומרה היתרה הטמונה בעבירות אלימות המבוצעות באמצעות סכין, שלעתים המרחק ביניהן לבין גרימתה של תוצאה קטלנית קצר עד מאוד. חומרתן של עבירות אלו, כמו גם שכיחותן ופוטנציאל הנזק הרב שלהן, מחייבים ענישה מחמירה שתביא להרתעת היחיד והרבים".

33. בבואי לבחון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בענייננו, ראיתי לציין את העובדה כי האירוע החל בשל סכסוך של מה בכך, שהנאשמים כלל לא היו מעורבים בו במישרין. על אף זאת הם בחרו לנקוט בדרך אלימה ובריונית ופנו לבית העסק של המתלונן על מנת לתקוף אותו ולחבול בו. משלא נמצא המתלונן בבית העסק, גילו הנאשמים נחישות להשלים את מזימתם העבריינית והמתינו לבואו משך עשר דקות. בכל אותו זמן יכלו הנאשמים להימלך בדעתם, להצטנן, להירגע ולחזור על עקבותיהם. אלא שהם בחרו להסלים את התנהלותם ומשהגיע המתלונן התנפל עליו נאשם 1 שהוא הבוגר מבין האחים הנאשמים, ואחז בו בכוח בעת שהמתלונן היה בגבו אליו ולפת בחוזקה את צווארו וחנק אותו. בתוך כך התקרב נאשם 3 והיכה את המתלונן מספר פעמים בראשו, בפניו ובפלג גופו העליון בעוד נאשם 1 מכה אותו במכת אגרוף בפניו.

הנאשמים לא נרתעו מנוכחותו של מחמוד, העובד בבית העסק ומי שלא היה מעורב כלל בסכסוך, אשר נחלץ להפריד בין הניצים. נאשם 3 תקף אותו בכך שהיכה אותו מספר פעמים בפניו ובפלג גופו העליון ואילו נאשם 2 דחף אותו לאחור, הצמיד לצווארו סכין יפנית אותה שלף מכיסו ואיים עליו לבל יתערב.

נאשמים 1 ו-3 המשיכו להכות את המתלונן באגרופים ואילו נאשם 2 ניגש אל המתלונן וחתך באמצעות הסכין היפנית את מותנו בזמן שנאשם 1 אחז בו ומצמידו אליו על מנת למנוע ממנו לזוז. לא זו בלבד, אלא שנאשם 1 היכה את המתלונן מכת אגרוף באזור המותן אף שידע כי הלה נחתך באותו אזור. נאשם 2 לא הסתפק בחתך במותן אלא התנפל על המתלונן שוב ובאמצעות להב הסכין היפנית גרם לחתך בחלקו העליון של גבו, ובהמשך גם בצווארו. הנאשמים המשיכו להכות את המתלונן בבעיטות ואגרופים ובשלב מסוים נאשם 2 חתך את המתלונן בכף רגלו, לאחר שהנעל נפלה מכף רגלו הימנית.

תוקפנותם שלוחת הרסן של הנאשמים הופסקה רק לאחר שאנשים שהגיעו לזירת האירוע דחפו אותם אל

34. הנחישות אותה גילו הנאשמים והתכנון שהיה כרוך במעשיהם נזקפים לחובתם. כל זאת, כאמור, בשל סכסוך של מה בכך. לא מדובר במעשים ספונטניים שנעשו בחמת כעס רגעי או כתגובה מיידית להתגרות או קנטור מצד המתלונן. מדובר במי שנסעו ברכבם לבית העסק של המתלונן, שם המתינו לו 10 דקות תמימות ומשהגיע תקפו אותו בחצריו במכות ובאגרופים ודקרו אותו בסכין בה הצטיידו מבעוד מועד. התמונה המצטיירת היא כי הנאשמים גמרו אומר לפגוע במתלונן ולגרום לו חבלות חמורות על מנת ללמדו לקח. תעיד על כך אמירתו של נאשם 1 למתלונן, במהלך תקיפתו, כמצוין בכתב האישום "אתה יודע את מי קיללת".

יש לגדוע מן השורש התנהלות בריונית ומכוערת זו החותרת תחת יסודותיה של כל חברה בת תרבות.

35. עוד בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ראיתי להביא בחשבון את הנזקים הקשים שנגרמו למתלונן. בכתב האישום מפורטים כל אותם נזקים פיזיים שנגרמו לו כתוצאה ממעשי התוקפנות של הנאשמים, ובכלל זאת מספר שברים בעצמות האף, נפיחות במפרק לסת שמאל, חתכים בגב, במותן, בצוואר, בכתף ובכף רגל ימין. זאת נוסף להמטומות בחלקים שונים בפניו של המתלונן. מעבר לכך, מתסקיר קורבן עבירה אותו ערך שירות המבחן עולה כי למתלונן נגרמה בנוסף פגיעה קשה בתחום הנפשי והרגשי, המשליכה על תפקודו בכלל המישורים בחייו.

36. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת לגבי העבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, כפי שהיא משתקפת בפסיקה, מלמדת על קיומו של מנעד רחב של עונשים ומתחמי ענישה, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו של המבצע. בע"פ 9580/15 **מדינת ישראל נ' זדה** (23.3.2016) נקבע כי:

"מטבע הדברים שאירועי אלימות המגולמים בעבירה של 'חבלה חמורה בנסיבות מחמירות', שהיא העבירה העיקרית בה הורשע המשיב בענייננו, עשויים להתרחש במגוון רחב מאוד של מצבים, נסיבות ביצוע ורמות חומרה. ואכן הפסיקה בתחום זה כוללת מנעד רחב של רמות ענישה, כאשר לצד מקרים של ענישה מקלה הוטלו במקרים אחרים עונשים חמורים של שנות מאסר ארוכות, הכל בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל מקרה לגופו... בקביעת מתחם העונש ההולם ובגזירת הדין בגדרו אין די כמובן בהתייחסות לסעיף העבירה בו הורשע הנאשם, אלא העיקר הוא בעובדות ונסיבות האירועים הספציפיים בגין הורשע הנאשם (ע"פ 1997/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.8.2013))."

ככלל, בעבירות אלימות בהן נעשה שימוש בנשק קר, נוהג בית המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל הנעים בין 18 ל-24 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. בהקשר זה אני רואה להפנות לדברי בית המשפט

בע"פ 7475/14 מהדי נ' מדינת ישראל (25.12.2014) בקבעו כי:

"כנקודת מוצא לדיון יש לשוב ולהדגיש כי העבירה שבה הורשע המערער - חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 3335(א)(1) לחוק - הינה עבירת אלימות חמורה שהעונש המירבי הקבוע בצידה הינו 14 שנות מאסר בפועל. בפסיקת בית משפט זה ניכרת בשנים האחרונות מגמה ברורה של החמרה בענישה בעבירות אלימות באופן כללי ובעבירת החבלה החמורה בנסיבות מחמירות באופן ספציפי. בית משפט זה ציין לא אחת כי יש להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו וכי תרומתו של בית המשפט למלחמה זו הינה בהטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים שישקפו מסר מרתיע לעבריינים ולחברה כולה. לפיכך נקבע כי ככלל ענישה זו צריכה לכלול רכיב משמעותי של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה [ראו למשל: ע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2014) (להלן: עניין פלוני); ע"פ 6971/13 עמרן נ' מדינת ישראל (23.9.2014) (להלן: עניין עמרן); ע"פ 4061/12 בדארנה נ' מדינת ישראל (4.9.2012)]. מעיון בפסיקת בית משפט זה בשנים האחרונות עולה כי קשת הענישה בעבירות אלימות, הנעשות תוך שימוש בנשק קר, היא רחבה ומגוונת, אך היא כוללת ברוב המקרים עונשי מאסר בפועל שנעים בין 18 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ככל שהנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון [להרחבה ראו סקירת הפסיקה בפסקאות 11-12 בעניין פלוני], ואף עונשי מאסר בפועל המגיעים לארבע שנות מאסר בפועל במקרים חמורים במיוחד. עם זאת, כבכל תחום במשפט הפלילי ניתן למצוא גם מקרים שבהם הענישה חורגת מהאמור לעיל - בין אם לחומרה ובין אם לקולא - בשים לב לנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה. דוגמא מובהקת של ענישה מחמירה יותר, בשים לב לנסיבות החמורות של אותו מקרה, ניתן למצוא בעניין עמרן, שבו הושתו על שלושת הנאשמים עונשים שנעו בין 34 ל-43 חודשי מאסר בפועל. מנגד, ניתן למצוא גם מקרים שבהם הושתו עונשים קלים יותר בעבירות אלימות שבוצעו בנסיבות דומות למקרה דנן, לרבות עונשי מאסר בני שישה חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות [ראו למשל: ע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' שיכה (2.4.2014); ע"פ 5641/09 מדינת ישראל נ' ברזינסקי (22.3.2010); ע"פ 10676/07 אביטאן נ' מדינת ישראל (18.9.2008)]" (ההדגשה אינה במקור - א.ט.).

37. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות בענייננו, לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוען ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 22 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם

38. בבואי לגזור את עונשם של הנאשמים בתוך המתחם שנקבע לעיל, ראיתי להביא בחשבון את הודאתם בעבירות שיוחסו להם בשלביו המוקדמים של ההליך. הודאה זו, הביאה לחסכון בזמן שיפוטי יקר והיא נזקפת לזכותם.

בנוסף, הבאתי בחשבון את העובדה כי מדובר בנאשמים נעדרי כל עבר פלילי שזו הסתבכותם הראשונה עם החוק.

39. שירות המבחן לא בא בהמלצות טיפוליות לגבי הנאשמים. זאת בין היתר בשל התרשמותו כי אלה נוטים להשליך את הסיבות להתנהגותם על המתלונן. נאשם 2 אף טען בפני שירות המבחן כי החזיק בסכין כדי לגרום למתלונן להפסיק לקלל את אמו ואחותו וכי הוא כלל לא תקף אותו. לכן הצהיר סנגורו בפתח הישיבה מיום 22.2.2023 כי נאשם 2 "נוטל אחריות מלאה על כך שביצע את העבירה ושהאחריות שלו לאירוע טוטאלית". גרסה זו אותה הביא נאשם 2 בפני שירות המבחן מלמדת כי הוא נוטה למזער את אחריותו, ואינו מפנים לעומק את חומרת התנהלותו. לא בכדי לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית לגביו.

30. לסיכום אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרם כלהלן: נאשם 1 מיום 6.6.2022 ועד 24.8.2022; נאשם 2 מיום 27.7.2022 ועד היום; ונאשם 3 מיום 27.7.2022 ועד 30.10.2022.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעברו משך שלוש שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע ויורשעו בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעברו משך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון ויורשעו בגינה.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי לבל יעברו משך שנתיים עבירת איומים ויורשעו בגינה.

ה. פיצוי בסך 5,000 ₪ שישולם למתלונן על ידי כל אחד מהנאשמים (בסה"כ 15,000 ₪) באמצעות המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, וזאת בחמשה שיעורים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד כאשר מועד תשלום השיעור הראשון יחול ביום 10.5.2023 ויתר התשלומים ב-10 לכל חודש עוקב. לא שולם אחד התשלומים במלואו או במועדו תעמוד כל היתרה החלה על הנאשם שנמנע מפירעון המגיע ממנו, לסילוק מידי בצירוף ריבית פיגורים.

הנאשמים 1 ו-3 יתייצבו לתחילת ריצוי מאסרם ביום 1.5.2023 בשעה 08:00 בבית מעצר "קישון"
כשבידם תעודה מזהה. עד לתחילת ריצוי מאסרם ימשיכו לחול לגביהם אותם תנאים מגבילים החלים עליהם
כיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב אדר תשפ"ג, 15 מרץ 2023, במעמד הנוכחים.